

La vergonya de la falta de llei electoral

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 15.02.10

El mes que ve es compliran 30 anys de les primeres eleccions al Parlament. Aquests comicis es van organitzar d'acord amb les normes d'una disposició transitòria de l'Estatut del 1979 i d'acord amb el que establia la llei electoral espanyola, a l'espera que Catalunya, després d'estrenar l'autonomia, es dotés d'una normativa pròpia. Tres dècades després, aquesta llei encara no existeix perquè els partits han estat incapaços de posar-se d'acord. L'únic intent seriós, iniciat fa tres mesos, ha naufragat estrepitosament.

Malgrat que tots els partits en tenen part de culpa, perquè no cedeixen prou en les seves pretensions per arribar a un acord, la principal responsabilitat d'aquest lamentable abandó correspon a qui va tenir el Govern i la majoria al Parlament durant 23 anys, és a dir, CiU. I igualment clars són els motius: la norma actual beneficia clarament els interessos de la federació nacionalista perquè concedeix una prima de representativitat als territoris –les províncies de Lleida, Tarragona i Girona– on és més forta. Un escó costa en aquestes circumscripcions molts menys vots que a la de Barcelona, on el PSC i ICV disposen de més suport. Aquest desequilibri a favor de les zones menys poblades té un cert sentit per mantenir la cohesió del país, però no fins al punt de transformar tant la voluntat popular. S'ha de recordar que en les eleccions autonòmiques del 1999 i, sobretot, en les del 2003 els socialistes van tenir en conjunt més vots que CiU, que, no obstant, es va adjudicar més escons.

Ara s'intentava posar fi a aquesta anomalia amb una llei que, fins i tot garantint un pes específic a les comarques menys denses, fos més pròxima al principi d'igualtat. Un grup d'experts van elaborar un model que tenia el suport de PSC, ERC i ICV, però la negativa de CiU, que volia preassignar encara més escons a aquestes zones, n'ha frustrat la viabilitat. Resultat: la tardor que ve es votarà amb les regles de l'època de Josep Tarradellas.

L'argument de Convergència i Unió que l'esquerra volia «guanyar les eleccions a través dels despatxos i les lleis» té escassa credibilitat i és perfectament reversible. Addicionalment, el seu no enterra també altres aspectes de la llei, com el control més important de la despesa en les campanyes, amb les quals s'aspirava a regenerar la vida política com tots els partits van prometre després d'escàndols com el cas Pretòria. Una regeneració que dura molt menys que la vergonya de seguir igual.